

marked, hvor priserne på landbrugsprodukter ville følge fremstillingsomkostningerne i rationelt drevne brug. I den øjeblikkelige situation var støtte imidlertid fortsat nødvendig, og navnlig gjaldt dette *kvægsektoren*, der længe havde haft den dårligste økonomi. Han fremhævede den store betydning, *hjemmemarkedsordningerne* havde haft i den forløbne tid, bl. a. ved den *stabiliserende indflydelse* på de gennemsnitlige afregningspriser, der havde forbedret mulighederne for en rationel driftsplanlægning.

Også *H. C. Toft* (KF) gjorde rede for landbrugets økonomiske vanskeligheder. Den forhøjelse af støtten, som lovforslaget indebar, så han som en erkendelse fra regeringens side af, at 1965-lovens støtte havde været for lille, og at hans parti derfor havde haft ret i at søge støtten forhøjet allerede i 1965. Også han så frem til Danmarks indtræden i *det store europæiske marked*, hvor det danske landbrug ville få helt anderledes gode indkomstvilkår.

Morten Lange (SF) var enig med Chr. Rasmussen i, at der var sket en uacceptabel *sammenblanding* af nogle *arbejdsmarkedsforhandlinger* på et forholdsvis snævert område med mulighederne for at give landbruget *kompensation* for de vanskelige afsætningsforhold. Man måtte derfor overveje at finde frem til forhandlingsmåder, der ikke gav en sådan uheldig sammenkædning. Han ønskede i øvrigt under det senere udvalgsarbejde oplyst, hvilke *beregninger* der lå bag de i lovforslaget omhandlede støttebeløb, som han på forhånd måtte finde meget store. Derimod udtrykte han tilfredshed med de enkelte tilskuds placering, og navnlig fandt han det rigtigt, at man især havde valgt at sætte støtten ind i *mejerisektoren*. Også *dispositionsfonden* var efter hans opfattelse en af de mere heldige måder at yde landbrugsstøtte på, og det samme gjaldt mejerirationaliseringen. Endelig fandt han det rigtigt, at *rapstilskudsordningen* var foreslået lavet om, således at rapstilskuddet ikke længere skulle bæres af margarineforbrugerne.

På det radikale venstres vegne fremhævede *Svend Haugaard*, at han *principielt* var *forbeholden* over for ydelse af direkte tilskud, men at han på den anden side måtte erkende, at det under de nuværende forhold *ikke* var muligt at *undgå støtteordninger* af forskellig art. Han fandt, at *hjemmemarkedsordningen* havde virket godt, og han kunne derfor støtte denne ordnings fortsættelse. Han var derimod betænkelig ved *kunstgødningstilskuddet*, som først og fremmest var til fordel for de besætningsløse brug. Hans parti ville foretrække at ændre kunstgødningstilskuddet til en låneordning for *byggningsrationalisering*. Også *rapstilskuddet* havde han betænkeligheder over for, selv om den foreslåede nye ordning var bedre end den gamle.

Antonsen (LC) fremhævede, at en fornuftig løsning på landbrugets problemer ikke var mulig i øjeblikket med de snævre grænser for landbrugets tilpasning på grund af den *tekniske udvikling* og på grund af *markedsforholdene*. Han erindrede om, at hans parti var gået ind for fri sammenlægning af landbrugsejendomme, som efter hans